

[Mærk.]

ikke kontrolere — det har heller ikke kommissionen kunnet gøre — om den er gået til forskning, investering, billiggørelse af eksporterede præparater eller til aktionærerne eller til direktørerne. Det er forståeligt, hvis man får den opfattelse, at fabrikkernes uvilje mod at gå ind i en konkurrencemæssig ordning med apotekerne skyldes, at en del fabrikker arbejder for dyrt, og at hemmeligheden ved, at befolkningen har mulighed for at kunne spare millionbeløb ved at købe apotekernes præparater, netop ligger her.

Systemet er således, at hvis apotekernes indtægter ved forøget salg af apoteksfremstillet medicin stiger, så kommer denne merfortjeneste delvis samfundet til gode, idet medicintaksterne da nedsættes, fordi apotekernes fortjeneste ved det system, vi arbejder under, bestemmes af det offentlige. Sker der en stigning i fabrikkernes fortjeneste, går det ikke helt på samme måde.

En af de ting, som offentligheden kritiserer stærkest, er de store avancer, som apotekerne oppebærer på specialiteterne, på den fabriksfremstillede medicin. Dette, at man blot for at række varen over disken kan indkassere en avance på 50 pct. af indkøbsprisen, som svarer til ca. 33 pct. af udsalgsprisen, vækker harme i befolkningen. Jeg mener, at en nedsættelse af avancen i hvert fald på de dyre præparater ville være rimelig, og det må vel også være i apotekernes interesse at stoppe denne kilde til stadig irritation hos forbrugerne, især da salget af disse dyre præparater til private vel ikke kan være særlig stort og derfor ikke spiller nogen nævneværdig rolle for omsætningen. — Jeg forbeholder mig at vende tilbage til dette spørgsmål i udvalget.

Det andet hovedspørgsmål er apotekerafgiften. Ministerens forslag vil betyde en større udligning mellem apotekernes indtægter, end de nuværende regler giver mulighed for. Dertil kommer, at den nye afgiftsordning vil animere apotekerne til at gennemføre en mere rationel drift, en større effektivisering af apotekerne, og det kan sikkert nok tiltrænges. Ordningen vil kort sagt betyde, at driver apotekeren ikke sit apotek rationelt, vil det i højere grad end nu få den virkning, at afgiften bliver større og indtægten mindre.

Jeg har i pressen set anført, at der efter lovforslaget skal betales omsætningsafgift af varer, som kan købes afgiftsfri i andre forretninger. Dette er ikke rigtigt, idet såvel ved beregningen af grundafgiften som af omsætningsafgiften de første 150 000 kr. gøres afgiftsfri. Det vil sige, at dette beløb dækker omsætningen, selv for store apoteker, af de varer, som ikke er forbeholdt apotekerne alene. Der opnås endvidere, at hele eller næsten hele omsætningen for de små apoteker er afgiftsfri.

I lovforslagets § 66 foreslås, at der af apotekerfondens midler kan ydes tilskud til nedsættelse af prisen på livsvigtige eller særlig betydningsfulde lægemidler. Der er regnet med ca. 2 mill. kr. årlig til dette formål, dette sociale formål, kan man vel godt sige. Jeg vil finde det mest rimeligt, at det bliver de særlig betydningsfulde lægemidler, som her får førsteprioriteten. Forholdet ligger jo således, at det offentlige gennem sygekasserne yder 75 pct. godtgørelse til livsvigtig medicin, og ofte ydes de resterende 25 pct. gennem invalideforsikringen. Dertil kommer, at denne kategori af medicin i forvejen er billiggjort ved en væsentlig nedsættelse af apotekernes avance. Derfor vil den brede befolkning, hvis midlerne skal bruges kun til livsvigtig medicin, ingen nævneværdig fordel få, til trods for at det er den del af befolkningen, der bidrager mest til overskuddet i apotekerfonden.

Holder man sig derimod til den særlig betydningsfulde medicin, som der ikke gives statsstøtte til, og som pålægges fuld avance, og hvor hele salget ligger på ca. 20 mill. kr. årlig, så kan priserne her nedsættes med ca. 10 pct. for alle forbrugere, uanset om de står i sygekasse. Også dette spørgsmål kan vi se nærmere på i udvalget.

Det samme gælder for vitaminspørgsmålet. I henhold til § 34 i lovforslaget bestemmer indenrigs- og boligministeren efter forhandling med handelsministeren, hvilke lægemidler det skal være forbeholdt apotekerne at forhandle. Jeg vil kun om dette for forbrugerne så vigtige spørgsmål sige, at jeg er overbevist om, at de to ministre ved administrationen af denne paragraf vil tage tilbørligt hensyn til forbrugerne.

Jeg vil så gerne slutte med et par ord om en sag, der ikke direkte vedrører apoteker-